

tőinket, hogy pótolhassuk t. olvasóinknál azon érdeket, mit más szerkesztőtársaink ez évben a különösen érdekes politikai hírek közlésével nyújtottak olvasóinknak, — ezt mi nem tehetvén, tesszük tehát azt, mi módunkban van és hasznára egynemely a sors által választott előfizetőinknek.

— (A palotai dinnyeünnep, aug. 26-án.) Nem szólottunk eddig a Pest közelében fekvő Rákos-Palotán két héttel ezelőtt tartott dinnyeünnepéről. Tagadni nem lehet, hogy az nem úgy sült el, mint várni lehetett volna. Ez állításunkat igazolja most az ünnep rendezőjének, Lukácsy Sándornak nyilatkozata, mely a „Kertgazdaság“ sept. 1-i számában így hangzik:

„Dinnyeünnep Palotán. Augusztus 26-án valósággal megtartott; volt pedig oly népünnep, melyet azóta, hogy a restaurációk és instellációk kimentek a divatból — nem láttunk, azzal a különbséggel mindazonáltal, hogy ez alkalommal sok volt a larvátus; de az idők is változtak azóta nagyban, és a közügyeknél ki nem zárja már többé a kiváltságos osztály más felebarátját, annál fogva ez alkalommal is eltűrte a 600 részvényes, hogy az ép részükre készített lakomán a többi 3000 is megosztott; legkevésbé sem értvén azon mesterséghez, hogy 4000 embert 5 árpa kenyérral és két hallal megvendégelhessünk, nem csoda, ha a fraternizálás által felbátorodott amugy sem felettébb bátortalan falusi nép a 20 akó jó bortól kedvet kapva, egy ökör és 20 ürü husát — és $\frac{1}{2}$ mázsa lisztből készült turós csuszát bográcsostól, egy mázsa lisztből készült pogácsát és $\frac{1}{2}$ mázsa lisztből készült turóslepényt kosarastól, abroszostól, 50 font zsirt és 3 akó uborkát bődönöstől, hordóstól, 50 itze tarhonyát zsákostól, 80 darab fehér kenyeret, 800 görög, és 500 sárga dinnyét minden tányérral, pohárral, üvegekkel, világító lámpásostól együtt elemésztett, — a morzsálékok pedig a palotai és ujbpesti kofák által a piacon folyvást árultatnak, és a pesti zsidó-piacon szerepelnek.

Ez némi alapvonalzatu képe a népszerű dinnyeünnepnek, — melynek elhallgatván a dologhoz szigoron nem tartozó részleteit, — és a helyett, hogy ismételnénk mindazt, mit bel- s különösen a külföldi hírlapok egész hasábjában magasztalólag elmondanak, szólándunk egyedül arról, mi szigoron a dologhoz tartozik, jövő alkalommal, mire kiheverni hiszszük a népszerűség kamatajaira elhelyezett egypár száz felesleg forintunkat.

Ennél több veszett Buda vár alatt, — és — él magyar, áll Buda még! — Lukácsy.

— (Égések aug. 14-e óta.) 14-én Felső-Fegyvernek (Hont), épület és készlet; 15-én Veszprém, épület; 16-án Arló (Borsod), épület; 17-én Uj-Szeged (Torontál), épület; Veszprém, épület; 18-án Duna-Földvár (Tolna), épület; Varsány (Nógrád), épület; 19-én Csorvasi puszta (Békes-Csanád), buza; Kutas (Csongrád), gabona-készlet; 20-án Csongrád, épület; Baktó (Csongrád), készlet; N.-Megyer (Szatmár), készlet; Kis-Körös (Pest), gabonakészlet; 21-én Nyék (Neckenmarkt) (Sopron), épület és készlet (14 ház); 23-án Paks (Tolna), 23 ház; Galantha (Pozsony), épület; Csataj (Nyitra), épület; Vörösvár (Nyitra), 17 ház és gabonakészlet; Szécsény (Nógrád), épület; Göncz-Ruszká (Abauj), épület; Sz.-István-Baksa (Abauj); 24-én Duna-Földvár (Tolna), épület; 25-én Mosocz (Thuróc), épület; 26-án Palota (Pest), épület; Hegyes-Halom (Strass-Somerein), Moson 19 ház és gabonakészlet, Modrafalva (Nyitra), épület; Verbo (Nyitra), épület; Uj-Szőny (Komárom), gabonakészlet; 28-án Gödöllő (Pest), épület; Alsó-Várad (Bars), épület; Palyin (Ung), épület; 29-én Nyék (Fehér), készlet; 31-én Sulkócz (Nyitra), 44 ház, 46 melléképület és készlet. — A Magyar biztosítótársaság biztosítottjai kármentesítésére mindazon helyeken, hol érdekelve volt, gyorsan intézkedett.

+ (Messze földről érkezett adomány.) Mint a nemzeti színházi nyugdíjintézet jegyzőjétől értesülünk, Vera Cruzból (Mexiko) egy ismeretlen 10 pftot küldött a nevezett intézet alaptökéjének gyarapítására. (Ha nem csalódunk, ez adakozó lapunk derék munkatársa, László Károly lesz, kinek egy vera-cruzi levelét nemsokára közöljük. — Szerk.)

b.— (Garibaldi arcképe.) Egy aug. 15-iki miniszteri parancsnál fogva Garibaldinak külföldről, mint kereskedelmi czikk behozandó arcképei lefoglalandók s az országból visszautasítandók, a bent a birodalomban készültek pedig a sajtórend 22-ik §-a intézkedése alá esnek, azaz elkoboztatnak.

+ (A Havi-féle dalmütársaságnak), mely jelenleg Folinus vezetése alatt Brassóban működik, bukását a „Buk. Magy. Közlöny“ következő okokból származtatja: 1) E társaság igazgatója több ezer forint adóssággal volt terhelve, midőn ide vergődhetett s az előadásokat elkezdhetette. 2) A vendégek roppant drágán voltak szerződötve, a kiknek díjazása és a rendkívül nagy napiköltség a bevétel annyira fölemésztették, hogy a rendes tagok fizetéséről és az adósság törlesztéséről szó sem lehetett. 3) A fizetés elmaradása miatt pártoskodás ütött ki maguk a tagok közt, mi a közönségre nem kedves benyomást tett. A ballet és Jekelfalusi ur olaszul és francziául éneklése újabb zavar és visszavonás okozója lön. 4) Midőn látták, hogy tele házak mellett is bukniok kell, a pénztárra nem ügyeltek, s csak akkor ébredtek föl, midőn látták, hogy Mircse teljhatalmulag szórja az aranyakat, hogy, mint később megtörtént, megszökhessek, zavarban hagyva a társaságot. A bukaresti közönségre e társulatnak — s ezt örömmel mondjuk — panasza nem lehet, a kóranyag magában a társaságban volt. Rosz számítás, belső vizsály és roszt pénzkezelés sietteték az anyagi elbukást. Talán nem hibázunk, ha így fejezzük ki magunkat: „e társulat már idejövetelekor el volt esve anyagilag, s az itt történtek csak sietteték az utolsó csapást.“

+ (Színészi felhívás.) Folinus János a kolozsvári dalszintársaság igazgatója felszólítja a vidéken levő kardalnoknokokat, kik operákban jól be vannak tanulva, s társulatához szerződni kívánnak, hogy bérmentes levelekkel öt Szebenben (hol társasága jelenleg működik) megkeresni sziveskedjenek.

+ (A Debreczenben építendő állandó színház ügyéről írják), hogy a városi tanács elhatározta a színházi előmunkálatokat még ez év folytán megtétni, hogy a jövő tavasszal az alapot letehessek. Ha az Ybl által beadott terv szerint készül, ugy 310,000 ftba fog kerülni.

△ (A szegedi halászsok) a Tiszából egy négy mázsás vizát fogtak ki, a mi igen ritka szerencsének nevezhető.

△ (Nagy angolna) Baján — írja az „Aldunai Lap“ — egy rőfnyi hosszú angolnát fogtak ki a Dunából. — Ha már oly nagygyá lett, nőtt volna legalább egy ölessé! jegyzé meg egy ember, a ki soha sincs megelégedve semmivel.

b.— (A párisi Notre-Dame) sekrestyét kirabolták s 800,000 frank értékű kincset oroztak el, melyből a Szajna folyóban már többet megtaláltak, hova a tolvajok valószínűleg azért rejték, hogy egyelőre a keresők elől biztosítsák.

b.— (Amerikában az egyletek száma véghetetlen.) A többek közt van egy tiszta inghordásra buzdító egyesület is, melynek tagjai nemcsak maguk kötelesek teljesen tiszta ingben járni, hanem még másokat is hasonló cselekedetre ösztönözní.

— (Ritka derék háziur.) Nem régen halt meg Bécsben egy 5 házzal bíró pesti polgár, Schiller Ágoston Károly, ki végrendeletében ugy intézkedett, hogy házai valamennyi lakójának a félévi házbér elengedtessek. A boldog szellek most félévig ingyen laknak s áldják emlékét a valóban ritka nagylelkűségű háziurnak, ki ezen szép tette által, egy időre legalább, egy általánosan köszívűnek tartott osztály jó hírnevét állította helyre. Az összes lakók nevében Schmidt Antal, mint megbízott, a boldogult családjához intézett nyilvános köszönetet küldte be lapunkhoz.

A magyar Akademia palotája.

— (Heti kimutatás) a Vasárnapi Ujság szerkesztőségéhez beküldött adakozásokról:

XXXIII. közlés: Aradról Kalmár Samu 10 ft. — Budáról Bolyó Károly az ottani magántébolnya segédorvosa 1 db. cs. arany. — Meszlenből (Vas) többen Csapló István evang. lelkész által 22 ft. — Ungmegyéből (a helység megnevezése nélkül) többen Pazar István reform. lelkész által 1 ft. és 1 db. kétpftos tallér. Összesen: 33 ft. 1 db. cs. arany és 1 db. kétpftos tallér.

Az eddigi I.—XXXII. közlésekkel együtt: 12,740 ft. 95 kr., 1 régi római arany, 1 huszfrankos arany, 106 cs. arany, 21 kétpftos tallér, 1 orosz tallér, 3 ujftos, 137 huszas, 2 negyedftos, 1 tizes, 1 db. 100 pftos és 10 db. 20pftos nemz. államkölesönkötelezvény.

— (Részletes kimutatás) a fentebbi adakozásokról, melyekhez többen járultak:

A Meszlenből küldött 22 ftnyi adakozási összegből 20 ftot több szegény meszleni lakos, a haza szerelmétől indítatva, fa-szállítással keresett fuvarjából rakogtatott össze a m. Akademia részére, a többi 2 ftot a beküldő lelkész ur adta hozzá. Ily „tüntetéseket“ becsülünk mi nagyra s ezek legszebb bizonyítványai a szélesen elterjedt hazafiai érületnek! Eljenek a derék meszleni fuvarosok!

Ungmegyéből (kár, hogy a helység nevét kifeledé a beküldő) 1 ftot és 1 kétpftos tallért kaptunk oly faluból, hol szegény ugyan a nép, de meg vannak győződve s azt ohajtják: „hogy ne legyen egy magyar, ne egy ápolitja a magyar földnek, ki fillérével ne járuljon oda, hol egy nemzet találkozik össze.“ Az adakozók nevei:

A kétpftos tallért adta: Pazar István ref. lelkész. — Az 1 fthoz járultak: Vig András, Kállai Antalné, Bán Ferencz, Kállai Miklós, Bán Miklós, Györke András, Kállai Ferenczné, ifj. Jakab János, id. Jakab János, Csóka József, Badó Ferencz, Györke János, Sebök Éva, Badó Anna, Györke József, Egri Menyhért isk. tanító, Nagy József, Bán József, Györke Miklós bíró, Davidovits Izik izraelita.

Szent István ünnepe a vidéken.

+ (Sz. István ünnepe Bethlenben.) Az ünnepély gr. Bethlen Ferencz palotája előtt vette kezdetét, mely fényesen ki volt világítva. Innen, a „Rákóczy“ s néhány magyar nóta elhuzása után „éljen a magyar“ kiáltással s a „Rákóczy-indulóval“ a román espereshez ment a tömeg. A román a magyart, a magyar viszont a román lelkesen élteté. A román esperes lakása előtt egy román M. ur román nyelven beszédet tartott, egyebek közt ezeket mondva: „Egy tövist ütöttek szívünkbe, a gyűlölet tövisét. Ezt ki kell tépni, nekünk egymást gyűlölni nem szabad. A közelebbi évek különösen arra valók voltak, hogy ilyesminek gondolatját is tépjük ki lelkünkől. A románoknak a magyarokkal testvéreleg kell élni, ez az egy — s nem az ámitgatásokra való hallgatás — a legbiztosabb út, hogy alárendelt helyzetökből kiemelkedjenek“ stb. Innen a sokaság a ref. lelkészhez, azután pedig gr. Bethlen K. s végre gr. Bethlen Pálnéhoz ment, mindenütt egyenlő lelkesedést tanusítva. Végre a „Rákóczy“ mellett mindenki csendesen haza ment. — Mindezt a „K. Közlöny“-ben olvassuk.

+ (Szent István ünnepe Székesfehérvárott is), fényesen megünnepelték. Az egyházi szertartást maga a megyés püspök fényes papi segédlettel végezte. Az egyháziak által vitt szenteréklyét számos ifjuság kivont karddal kísért, követe az egyenruhás megyei hivatalnokok s báró Splényi Henrik és gr. Zichy Jenő urak által vezetett megyei és városi díszruhás honfiak s honleányok és minden rangú és rendű tömeg által. Istenisztelet végeztével a főegyház ajtajánál megállt sokaság elzengé a Szózatot, s megindult a Széchenyi-utczába, hol a ref. templomban a Szózatot újra elénekelték. Délben társasbéd, este pedig népünnep rendeztetett.